

El CCOOyote

La revista satírica i sindical de la
Secció Sindical de CC.OO. Bancaixa

Versió per a imprimir
(si disposes d'impressora a
doble cara, estalviaràs paper)

Època II, nº 4, Novembre 2003

Sumari (o restari):

- * Edy Thorial
- * Rankingator
- * Ranking 7
- * A Externalitzar
- * Caps (El Cap Hiperactiu.* Jefes -El Jefe Hiperactivo)
- * El bolígraf espacial
- * El Cat a la Xarxa exterior (molt, molt exterior)
- * Notisias pa estar contento
- * Visita al Museu del Prado
Parotet-Mantis-Saturno devorant un Directiu.
- * La Pregunta del Mes
- * Oració, comiat i tancament.

Edy Thorial

Va acabar el llarg estiu... i vam sobreviure miraculosament a l'onada de calor, encara que no vam poder evitar que les fruites i verdures que pul-lulen per tot arreu, apujaren de preu moltíssim sense que els agricultors milloraren la seua renda ni un clavell.

Mentrestant, aquí ens barallem amb el Rànquing, externalitzem fins al més mínim detall i seguim censant els diferents tipus de caps que pul-lulen per aquest món (esperem que en el més enllà no hi haja categories, o em negue a morir).

Des de l'espai exterior ens arriba un article sobre el CAT ídem (òssia, exterior) i els seus... diguem, característiques especi... perdó espacials (galàctiques diria jo).

Les "notisias pa estar contentos" ens porten boniques informacions sobre la contractació a Espanya i la sinistralitat laboral en el món (molt fort l'article escrit per Ignacio Ramonet i publicat en Le Monde Diplomatic). per a sucra-hi pa per llegir i després... no dormir.

I com a tema d'última hora, parlem de la inauguració del Parotet de Bancaixa vista des d'un un punt de vista artístic i testimonial: inaugurar una escultura cada vegada és més complicat. □

Caps

TOTS tenim un Cap per damunt (TOTS)
Models diversos. Com detectar-los i el seu tractament.
EL JEFE HIPERACTIU

RETRAT ROBOT: Addicte al seu treball, la seua taula és un camp de batalla i la seua secretària pren tranquil·litzants. Corre de reunió en reunió. No escolta. Fixa massa objectius.

COM ESCAQUEJAR-SE: Fa falta constància. Cal frenar-lo, interessar-se per la seua salut cardiovascular i deixar caure "S'ha assabentat del del pobre tal? infart, 40 anys..." Si li preguntes per les notes del seu fill, no les sabrà i se sentirà culpable.

CAS PRÀCTIC: El meu cap és dels que et miren de dalt a baix i et corregeix quan tecleges l'ordinador. Hi ha una miqueta més paralitzant? Quan ho fa, m'alce, vaig al servei i em prenc un cafè. Quan torne, està enviant correus electrònics. Ni em veu... (Lucía, secretària de direcció). □

A EXTERNALITZAR
(EXTERNALITZA, QUE ALGUNA COSA QUEDA)

Dins de la febre externalitzadora que recorre la nostra pell de bou empresarial, Bancaixa acaba de "externalitzar" la recollida de currículums per a treballar en aquesta empresa, a través d'una pàgina web.

A partir d'ara, cal entrar en la web (el que no sàpiga, que se fot.....) en la pàgina:

<http://www.vineaserexplotat.com>

i reomplir el corresponent formulari. Els angelets que allí caiguen s'evitaran, d'esta manera, el pelegrinatge per les tropocentes entitats de crèdit i semblants i amb una creueta on pose "economista per a tot", doncs ja ho tindran resolt.

Molts companys, a pesar de creure que tenen les coses clares i pensar que la seua fortalesa mental els ajudarà a suportar la ignomínia de la classificació en el Rànquing, es veuen afectats quan, puntualment cada mes, veuen que la seua posició varia.

Poden ser sensacions d'eufòria continguda o de frustració callada, segons haja anat la cosa, però a pesar de pensar que estàs "per damunt de tot", alguna cosa reconsumeix el teu estómac.

Per a tota aqueixa gent hi ha un lloc que s'anomena **Rànquing 7**.

Rànquing 7 és un lloc reservat per a tots ells: una agrupació virtual d'autoexclusos, mes enllà de les sis posicions definides per l'empresa, en la qual ningú no se sent ni humiliat ni superior.

La gent de **Rànquing 7** mai consulta el rànquing oficial, perquè no existeix.

La gent de **Rànquing 7** fa cas de la màxima exposada per la Direcció en referència a la participació o no en aquesta carrera de bojós, en la que alló important no és participar, sinó arribar el més amunt possible.

La gent de **Rànquing 7** regala als seus companys amb altres necessitats o possibilitats les operacions que a ells no els van a servir.

La gent de **Rànquing 7** sap que està fent bé el seu treball i que les pulles psicològiques

que reben dels seus superiors, estan originades per la impotència per a teledirigir-los i no per una suposada incompetència. La gent de **Rànquing 7** treballa sense esperar una recompensa extra, perquè és el que ha fet tota la vida. La gent de **Rànquing 7** no passa de treballar en la direcció que l'empresa desitja, però no marxa a casa a dinar pensant que no ha aconseguit el que se li ordena, perquè ha posat tota la carn a la graella. La gent de **Rànquing 7** no plora l'objectiu no aconseguit, perquè no existeix. La gent de **Rànquing 7** busca la felicitat i no oblida cuidar-se a si mateix i als seus. La gent de **Rànquing 7** prefereix una bona pel·lícula o un passeig pel camp o un carrer solitari, a fer un client nou (encara que no rebutge complir el seu treball). La gent de **Rànquing 7** dorm tranquil·la en caure el sol. La gent de **Rànquing 7** sap que no està sola. Apunta't a **Rànquing 7**.

Presenta't la sol·licitud a tu mateix. Redacta-la tu mateix. Llig-la detingudament, firma-la i viu.

Benvingut a Rànquing 7 ☐

El bolígraf espacial

Matar mosques a canonades...

O els grans problemes solen tenir solucions senzilles.

Quan la NASA inicià el llançament d'astronautes, van descobrir ràpidament que els bolígrafs no funcionarien amb Gravetat Zero.

Per a combatre aquest problema, els científics de la NASA van contractar la gent d'Accenture (aleshores, Andersen Consultoria) com a assessors-consultors per a estudiar el problema... Van emprar una dècada i 12.000 milions de dòlars desenvolupant una bolígraf que escriguera amb Gravetat Zero, cap amunt i cap avall, sota l'aigua, sobre pràcticament qualsevol superfície inclòs el vidre i en un rang de temperatura des de per davall de zero fins més amunt de 300°C...

Els soviètics van utilitzar un llapis.

Per això, possiblement la millor manera d'incrementar la nostra base de clients actius siga no carregar-se els que tenim. ☐

Notisias pa estar contento

Gairebé el **94 per cent dels contractes de treball** que es van celebrar l'any passat a Espanya van ser temporals, d'una o una altra modalitat. D'ells, més de la meitat que tenien fixada la seua duració es van firmar per menys d'un mes. En el cas dels

continua a l'última pàgina...

A EXTERNALITZAR (EXTERNALITZA, QUE ALGUNA COSA QUEDA). (continúa)

I ja posats a externalitzar, anem a fer una llista de llocs externalitzables i que podrien contribuir a la reducció de costos.

Com és natural els primers a liquidar són els llocs d'Alta Direcció, que per a això són els més cars i solucionaria molts problemes.

Posem alguns exemples: externalitzem la Direcció General. El nou director general extern podria compartir la Direcció de Bancaixa, la CAM, Ibercaja i Caja Sur. Amb això s'unificarien estratègies sense necessitat de realitzar incòmodes projectes de fusió a negociar amb els sindicats. I pagant només un sou!

Externalitzem el Departament de Productes. Amb això aconseguim que quan haurem de vendre una barbacoa, no ens sentim ridículs i puguem pensar que és que s'ha creuat la informació amb el departament (externalitzat) de productes que compartim amb el Corty i Mercadona.

Externalitzem la Banca On-Line. Total, ningú se n'assabentarà.

Externalitzem les màquines de cafè dels edificis centrals, així ens donarà l'aire a l'hora de l'esmorzar.

Externalitzem la Xarxa d'Oficines. Aquest pas és el més delicat, perquè pot confondre a la clientela quan arriben a l'oficina i a la porta troben un cartell que pose Dinerasa (abans Bancaixa) i els pegue un desmai pensant que s'han quedat sense un clavell.

Externalitzem les Seccions Sindicals, que a partir d'ara protestaran igual perquè apuge l'aigua, que perquè abaixe la llet.

I finalment, externalitzem tota la mala llet que portem dins, perquè si no qualsevol dia rebentarem com a cigales, i no val la pena.

Total, és el mateix que fa l'estat, però amb un nom diferent (aquells ho anomenen Privatitzar la Gestió), però al remat sempre és el mateix, amb l'excusa de millorar la gestió, descapitalitzar l'empresa (no diuen que el millor capital de l'empresa són els seus empleats?) i crear dependències externes cada vegada més grans.

Perquè qui et garanteix que la gestió d'una empresa externa no pot crear una conflictivitat que t'afone a tu?. Posem per cas que tens externalitzada la gravació d'Assegurances Socials (que ho està) i que hi ha una vaga pels continus abusos que (podria ser) es produeixen en la dita empresa.

L'empresa contractant del servei (nosaltres) no pot fer res ni saber per endavant que s'està produint una situació de conflicte, però al final, el problema en última instància seria per a nosaltres. ☐

ESTRENES CINEMATogrÀFIQUES
Cicle Terror i Paüra

Any 2003
 Nacionalitat Coproducció Hispano-Espanyola
 Estrena 01-01-2003 Gènere: Drama Duració: 365 dies
 Majors amb inconvenients. Títol original: Rankingator
 BANCINEMA.COM Director Ridley Scott-Czech
 Intèrprets: Rusel Crou (Máximo), Joaquin Fènix (Còmode),
 Ricardo Jarris (Marco Aurelio), Dimoni Honsu (Juba), Oliverio Rojo (Pròxim).
 Guió: P. Almodovar , Oicangi-Ma, Stephen King.
 Fotografia: John Minolta
 Música: Alejandro Amenabar Muntatge: Juan Palomo

Sinopsi: El gran comercial d'extensa Máximo ha tornat victoriós amb la seua privilegiada posició en el Rànquing després de posar-se cec a vendre assegurances a la Xarxa Exterior.

Ara només somia amb la tornada a la llar al costat de la seua esposa i fill. Però el prejubilant emperador, perdó Director d'Àrea (DA) -Marco Aurelio té una nova missió per a ell: heretar la seua cadira. Gelós del favor que gaudeix Máximo amb el D.A., l'hereu del tron, Còmode, ordena el seu acomiadament i el de la seua família. Màxim escapa al seu destí mendicant però es converteix en esclau d'una multinacional. Entrenat com a venedor d'informàtica d'alt nivell, la seua fama creix en el món Hi-Tec.

Torna a la capital decidit a venjar la humiliació de la seua família aconseguint l'acomiadament del nou DA Còmode. Màxim ha descobert que la voluntat del poble de curritos supera al poder del DA i sap que només podrà executar la seua venjança si es converteix en el major venedor de l'imperi. □

VISITA AL MUSEU DEL PRADO

Mirar un quadre

**PAROTET-
MANTIS-
SATURNO
DEVORANT UN
DIRECTIU.**

**FRANCISCO DE
GOYA Y
LUCIENTES
(1746-1828) i
MIQUEL
NAVARRO (1945)**
 Treball en equip
 (amb 200 anys de
 distància)
 Escola Espanyola
 Antiga i Moderna
 Segle XIX i XXI
 Rotonda d'Europa

Aquesta inquietant pintura / escultura està basada en una de les catorze que es coneixen amb el nom de "pintures negres" amb les que Goya va decorar el menjador i el saló d'una casa - l'anomenada "Quinta del Sordo"- que va comprar en 1819 en les vores del madrileny riu Manzanares. Setanta anys després d'haver sigut pintades, un propietari de la casa va disposar, donat el mal estat de les pintures, que aquestes s'arrancaren i es dipositaren sobre llenç. Alguns anys més tard les va regalar a l'Estat Espanyol. La de "Parotet Saturn devorant un directiu" era una de les sis que decoraven el saló de consells d'una important entitat d'estalvi. Es tracta d'un tema

El CAT a la Xarxa Exterior (molt, molt exterior)

Sempre solucions ràpides. La captació de clients particulars i negoci per a les oficines a través del **CAT**, és una part decisiva en la implantació de **Bancaigalàxia** en nous territoris. Els equips del **CAT** tenen molt clar que el seu objectiu és aconseguir negoci sà i rendible, a més de nous clients per a les oficines que tenen assignades. Els gestors comercials s'ocupen de donar d'alta a nous prescriptors i d'aconseguir el nombre més gran de col·laboradors actius, i una vegada iniciada una operació, fer el necessari perquè se signe el més ràpidament possible; bo, que a l'hora de rematar la feina no dinen, no sopen i si és necessari, no dormen.

Per als gestors, el treball en el **CAT** és estar realitzant gestió directa en l'espai exterior tots els dies amb els prescriptors, tenir el mòbil disponible i estar sempre prop dels clients. Per als membres del Centre Hipotecari, el seu treball suposa tenir un horari d'acord amb l'arribada d'operacions: des de les 5 del matí fins a les 12 de la nit.

A alguns els semblarà una exageració l'horari, però cal tenir en compte que el **CAT** de la Xarxa Exterior no es regeix per l'ús horari terrestre de 24 hores, sinó per l'anomenat SST (Saturn Standar Time), que ve a ser l'equivalent de 52 hores terrestres, amb la qual cosa els gerents del **CAT** a penes si treballen 19 hores saturnianes. Res d'hores extres.

S'ha pres el SST perquè és una cosa intermèdia entre la rotació a tota llet de Mercuri i l'any Uranià. De tots és sabut que en Urà no es jubila ningú, perquè a causa de la seua velocitat de translació, no arriben a cotitzar ni un any. A més Saturn queda preciós amb els seus anells de colors.

Finalment, per als apoderats dels "Centres de Signatures", el treball en el **CAT** significa estar disponible en horari de matí i vesprada, per a aconseguir el màxim de vendes al comprador i al venedor.

Per als "Centres de signatures", s'ha recorregut a contractar personal procedent de la galàxia Orió, especialment del planeta Anfetamin-BX3. Els anfetaminicsbeixtresians, són uns éssers d'extraordinària resistència que no mengen, no dormen, no suen (i per tant no perden el temps rentant-se) i s'alimenten de la tinta dels bolígrafs Bic cristall.

Totes les obertures d'oficines en nous territoris porten aparellada l'estratègia de captació de negoci a través del CAT i, quan les xifres comencen a ser importants, la creació de "Centres de Signatures"

Visita al museu *del prado*... (continuació)
 mitològic -sobre el déu ParotetSaturn o ParotetCrono-, representació al·legòrica del temps. Aquell déu devorava, com el temps ho fa amb tot el que crea, els directius que li anaven naixent de la seua esposa Cíbele: temia que un d'ells el destronara.

El tema, reprès en el S. XXI per Miquel Navarro, es corporeizà en escultura d'acer que va ser regalada a la ciutat de València, amb el consegüent emprenyament dels tropecents municipis de València, Castelló i Alacant, que es van quedar sense regal d'aniversari (125 per a ser exactes).

Un antic executiu de la Caixa de Castelló, a preguntes de la cadena local privada de televisió La PlanaTV, va respondre que "no volem un parotet, perquè aquí se'ls anomena pixaví i sonaria molt malament allò del Pixaví de Bancaixa, però estem oberts ens munten, per exemple, una d'Alfaro que s'anomene La Xixarra, amb efectes de so que donen la tabarra tots els dies a l'hora de la sesta"...□

El CAT a la Xarxa Exterior (molt, molt exterior) (continuació)

A la Xarxa Exterior funcionen els "Centres de Signatures" de Marte-Els Canals, Júpiter, Saturn-Anells i, recentment, s'han posat en funcionament els d'Io, Europa i Saturn-Planeta.

Fins a 31 de juliol es porten firmades 1.428.000 operacions i a través d'elles s'han venut 10.916.000 productes al comprador (7,6 productes/operació), entre els que estan els insegurs de llar, finançament, vida (per què s'anomena assegurances de vida a les assegurances de mort?), plans de pensions (en suspens), **VISA Planetrón, VISA Galàctic i VISA Free Sense Ira, etc.**

A més, s'han captat 273.000 nous clients entre els venedors, que ens han deixat 21,1 megamillions de solars (moneda unificada del sistema solar, no penseu malament) de passiu (el 27% dels imports líquids signats).

Els apoderats de signatures s'han fet veritables especialistes (es tiren de ponts amb cotxe, travessen fogosos incendis, fan assegurances de vida a Pedro Duque...), doncs procuren que el client se senta ben assistit, la qual cosa els permet de guanyar la seua confiança i aconseguir més negoci.

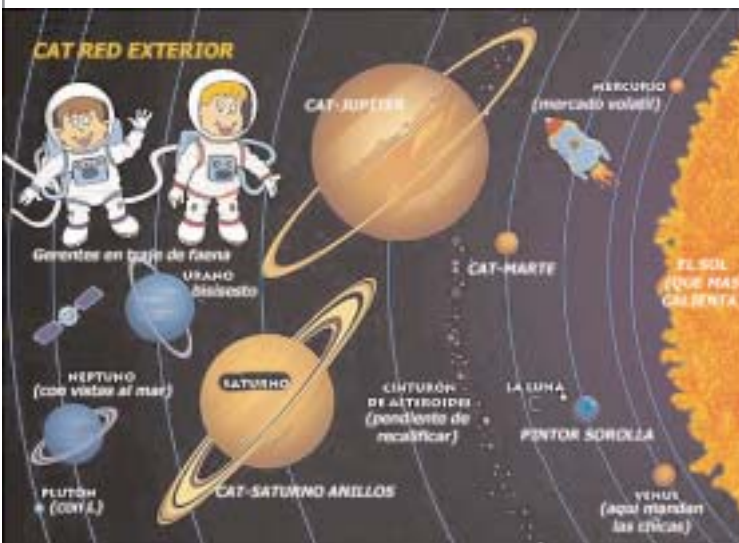
Totes les obertures d'oficines en nous territoris porten aparellada l'estratègia de captació de negoci a través del CAT i, quan les xifres comencen a ser importants, la creació de "Centres de Signatures", per a obtenir el màxim de venda encreuada en l'operació.

CAT Mart-els Canals La quantitat en el servei com "model de negoci". El CAT Mart funciona com un equip cohesionat i unit, perquè, a pesar de la duresa del mercat, el profund dels cràters i que a penes hi ha una reunió de grup a l'any (marcià), els seus membres saben que no els pagaran més jornal.

Els responsables del CAT Mart opinen que, "allò difícil no és aconseguir operacions, sinó aconseguir que s'empassen amb els tipus d'interès.

CAT Júpiter Un model diferent de gestió hipotecària El CAT de Júpiter va iniciar la seua operatòria amb dos mil persones i en 2 anys (jupiterians) es va posar en funcionament el "Centre de Signatures" de Les Planures. "Estem orgullosos que, després de poc més de dos anys, se'ns conega ja en totes les llunes de Júpiter, i seguim incrementant quota de mercat".

CAT Saturn-Anells. El nostre lema: "No li done més voltes" El nostre objectiu és "ni un asteroide sense hipoteca". Seguint el model urbanístic de la Terra, els anells de Saturn es convertiran en adossats, i apartaments unifamiliars, fins i tot amb piscina per als més grans.

CAT-Llunes de Júpiter. Està format pels centres de Calisto, Ganimedes, Io, Europa i Tità. I cada dia es descobreixen noves llunes en Júpiter (ja se n'han trobat 47)

"Açò és una ganga -va dir el director de zona Júpiter-; amb aquesta marxa me n'isc de la classificació".

L'expansió del CAT a la Xarxa Planetària Exterior és coincident amb l'expansió de la pròpia xarxa d'oficines per l'estratègia de complementaritat.

Allò rellevant és que, des dels primers mesos d'iniciar l'activitat en una nova lluna, s'estan aconseguint importants volums de captació d'oxigen, negoci i clients, que s'incrementen de forma significativa en el segon any (saturnià, jupiterià..) d'activitat.

En Altres Territoris Galàctics, el gran repte és la integració en la "cultura BancaGalàxia" de molts nous col·laboradors (no sols els anfetamínicbeixtresians) de procedències diverses, ubicats en zones astronòmicament molt distants, bo, a anys llum, si és possible; i si van a comissió, millor que millor..□

Nou logotip de Bancaixa, amb un autèntic "parotet" integrat, que donarà ales a la nostra nova imatge: Dinamisme, rapidesa i constants canvis dedirecció en ple vol.

Notisias pa estar contento (ve de pág. 2) contractes eventuais, els més freqüents, **una quarta part va tenir una vigència màxima d'una setmana**, segons la memòria sobre la situació socioeconòmica i laboral d'Espanya en 2002 del Consell Econòmic i Social (CES). L'informe subratlla "el fort pes que té la contractació de molt curta duració en l'ocupació eventual".

(La Vanguardia, diumenge 25/8/2003)

--o--o--o--o--o--o--o--o--o--

Morir treballant

Ocultat pels grans mitjans (de comunicació), va passar despercebut un document decisiu: l'informe publicat per l'Organització Internacional del Treball (OIT) que denuncia que cada any en el món 270 milions d'assalariats són víctimes d'accidents de treball, i 160 milions contrauen malalties professionals.

L'estudi revela que la quantitat de treballadors morts exercint el seu ofici supera els dos milions per any... De manera que el treball mata a 5.000 persones per dia. "I aquestes xifres, assenyalava l'informe, estan per davall de la realitat". Segons la Caixa Nacional d'Assegurança Mèdica (CNAM) cada any a França el treball mata a 780 assalariats (més de dos per dia). També en aquest cas "les xifres estan subestimades". I hi ha al voltant de 1.350 milions d'accidents de treball, el que correspon a 3.700 víctimes diàries, és a dir, per jornada de vuit hores, a raó de 8 ferits per minut...

Els defensors del poble anomenaven abans "l'impost de sang" a aquest patiment silenciós, a aquest cànon destinat al creixement i la competitivitat. A l'hora d'ocupar-se de les jubilacions, convé recordar aquest tribut, i pensar en els centenars de milers d'assalariats que arriben al final de la seua vida desgastats, extenuats, arruinats, sense poder gaudir la seua tercera edat. Perquè si l'esperança de vida va augmentar, es tradueix també -a causa de les seqüeles de l'activitat professional- en un esclat de malalties del jubilat: càncers, afeccions cardiovasculars, depressions, atacs cerebrals, artrosi, deficiències sensorials, demències senils, Alzheimer, etcètera.

Açò torna especialment repugnant l'atac contra el sistema de jubilacions. Un atac coordinat, impulsat pels motors de la mundialització liberal - el G8, el Banc mundial, l'OCDE - que des dels anys 1970 lideren una ofensiva contra la Seguretat Social i l'estat providència, continuat per la Unió Europea, els Caps d'Estat i Govern, de dreta i esquerra, els quals van decidir, en ocasió de la cimera a Barcelona al març del 2002, postergar cinc anys l'edat de jubilació, la qual cosa implica una greu regressió social i l'abandó del projecte de construir societats més equilibrades i igualitàries.

En moments en què les classes mitjanes estan empobrides i reduïdes, la riquesa segueix concentrant-se a la cúspide: fa 30 anys un patró rebia quaranta vegades la mitjana de salari d'un treballador, avui guanya mil vegades més... I veu acostar-se sense inquietud el moment de cessar la seua activitat, cosa que està lluny de ser el cas dels assalariats corrents, especialment els docents.

A Itàlia, Espanya, Alemanya, Grècia, Àustria, França, es van multiplicar per centenars de milers les aturades per a protestar contra el desmantellament del sistema de jubilacions que, d'altra banda, és necessari reformar. Perquè la quantitat d'actius disminueix al mateix temps que s'incrementa el dels jubilats. I perquè el pes de les pensions, que avui representa l'11,5% del PIB, representarà en 2020 el 13,5%, en 2040 el 15,5%, i es convertirà en una càrrega insuportable per a l'estat.

ORACIÓ, COMIAT I TANCAMENT

Amb açò i un bescuit...

i com dirien els germans Marx: "un rànquing... i dos ous durs", ens anem de puntetes per a no despertar al parotet, no siga cosa que se'ns menge.

S'admeten suggeriments i temes a tractar. Quants més punts de vista, millor i més útil serà la revista. Esperem que aquest esforç no siga en va i servisca per a mantenir viva la comunicació en aquesta paraeta tan dispersa en la que treballem. □

A pesar de la crisi borsària que ha fet perdre més del 20% del seu valor als fons de pensió, l'opció d'una jubilació per capitalització no es descarta, i menys encara si la reforma del sistema de repartiment es fa només a costa dels assalariats, com si únicament es tractara d'un problema tècnic, sense conseqüències per al conjunt de la societat. Totes les variables - suma i extensió de les cotitzacions, edat de jubilació, suma de les pensions - es modifiquen sistemàticament en detriment de l'assalariat i dels ingressos laborals.

No s'ha buscat cap solució alternativa, que recórrega a l'aportació de les empreses o que grave els guanys financers. Es considera normal que 2 assalariats perden per dia la vida en el seu treball, i que altres vuit siguin sacrificats per minut a la conveniència de les empreses, però no que aquestes i el capital participen en major mesura a les pensions del personal. Com no comprendre la fúria dels treballadors?

Ignacio Ramonet . Le Monde Diplomatique Junio 2003. □

LA PREGUNTA DEL MES

Per què sembla no haver-hi prejubilacions a la vista per als companys majors?

- 1) Perquè són ateus.
- 2) Perquè RRHH diu que 3+2 són 5 (i ho fan molt a sovint).
- 3) Perquè ho exigeix el guió.
- 4) Perquè ens hem gastat la pasta Mitificant la Terra.

Entre totes les respostes encertades se sortejarà una foto dedicada de Letizia o, si no n'hi ha, un Actimel desnatat...□

EDITA (como pot): Secció Sindical de CC.OO. Bancaixa Secció Sindical Estatal: C/ Mallorquins, 2-2º - 46001 VALENCIA

Valisa: 3991 Secció Sindical CC OOTel/Fax: 96 394 32 80 / 96 351 02 87 e-mail: bancaja@comfia.ccoo.es

web: <http://www.comfia.net/bancaixa>

Secció Sindical de Catalunya: Tel: 93 302 60 00 extensió 11 E-mail: bancaixabcn@comfia.ccoo.es